

Protosinghel Ioan Buliga

Înșelări și bucurii

Protosinghel Ioan Buliga

Înșelări și bucurii

În cadrul noastră nu sunt destule controverse și
întrebări care să înglobeze care este adevărul din desfășurarea evenimentelor respective. Adevarul îl poate
cunoaște și cel mai simplu om, dacă nu are răutate și
distracție în cunțatul lui Dumnezeu.

Hrisostom. Carte tipărită cu binecuvântarea

Preasfințitului Părinte

GALACTION

Episcopul Alexandriei și Teleormanului

Editura Cartea Ortodoxă

Alexandria 2020

Respect pe Sfântul Sofronie spune: „Toți care vorbesc despre «unirea Bisericilor» nu cunosc nici mentalitatea eterodocșilor, nici înălțimea ortodoxiei”. El mai adaugă că în vest, dacă cineva trece la budism sau la musulmani, nu este o mare problemă, însă dacă cineva trece la ortodoxie, atunci este lepădat din familie și din cauza aceasta mulți occidentali care ar fi vrut să treacă la ortodoxie nu au făcut-o. De asemenea, spunea Sfântul Sofronie că dacă în momentul de față (spunea asta prin anii '80) s-ar face unirea bisericilor, atunci „latinii nu se vor schimba, iar ortodocșii se vor strica”. Lepădarea de păcate și de grijile lumești exagerate ne duce către o stare de liniște și nu o să ne înfricoșăm de evenimentele care vin peste lume. Hristos a biruit moartea și de aceea nu mai trebuie să ne fie frică de ea. Panica ce îi cuprinde pe oameni, din pricina zvonurilor care vin din lume, este cauzată de necredință și iubirea de sine. Cel rău exploatează această stare a oamenilor și de aici apar și numeroasele cazuri de boli psihice.

Să ne pregătim zilnic pentru moarte, fiind într-o permanentă legătură cu Dumnezeu și într-o stare de pocăință. Aceasta ne-a cerut și Mântuitorul atunci când a spus să priveghem, căci nu știm când va veni. Fiecare zi poate să fie ultima pentru noi, și indiferent ce s-ar întâmpla pe pământ, noi trebuie să fim pregătiți sufletește. Pentru cei credincioși, ceea ce urmează după moarte este adevărata viață. Cu nădejdea aceasta nu ne vom înfricoșa de nimic din cele de aici și astfel cel rău nu va avea putere asupra noastră.

102
108
111
114
118
121
125

Cuprins

Despre înșelarea lumii de astăzi	5
Înșelarea internetului	9
Cipuri	13
Sfârșitul libertății	16
Lupta cu patimile	19
Rugăciunea	21
„Nu ne duce” și nu ne lăsa	27
Spovedanii înșelătoare	29
Mângâieri sau cariere înșelătoare	31
Israelul, Ierusalimul și templul	33
Despre frică și stres	37
Despre depresie și pierderi	42
Neînțelegeri	46
Roade rele	49
Stresul și Sfânta Împărtășanie	53
Vise spulberate	57
Copiii și lupta pentru viață	60
Boala și lupta pentru viață	63
Adevăruri dureroase din istorie	66
Vremurile necredincioșilor	71
Manipularea maselor	80
Înșelări și confuzii	86
Despre rânduială și ascultare	90
Liniștea în simplitate	94
Aparențe înșelătoare	99
Înșelarea lui Abesalom	102

Alegerea bună și folosul ispitelor	105
Despre înșelarea iubirii de sine	108
Gândurile înșelătoare	111
Trădarea	114
Publicitatea înșelătoare	119
Materialismul înșelător	122
Știința înșelătoare	124
Cariere înșelătoare	126
Măriri deșarte	128
Stăruința în bine și nădejdea în Dumnezeu	130
Cădere și ridicare	134
Daruri	137
Mâncărurile înșelătoare și postul	139
Despre liniște	142
Despre muncă și femeia „muncitoare”	144
Despre boală și bucuria ei	147
Despre milostenie	149
Dragostea înșelătoare	151
Despre căsătorie	153
Prietenii înșelătoare	155
De unde vin neînțelegerile?	157
Insomnii	162
Trăirea harului astăzi	166
Duhovnicia și cipurile	171

Distribuție:

S.C. Egumenița S.R.L.

tel./fax: 0236-326.730

e-mail : editura@egumenita.rowww.egumenita.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BULIGA, IOAN

Înșelări și bucurii : despre înșelarea lumii de astăzi / ieromonah

Ioan Buliga. - Alexandria : Cartea Ortodoxă, 2020

ISBN 978-606-529-391-5

Despre înșelarea lumii de astăzi

Dacă îi întrebi astăzi pe oameni ce cred despre direcția în care merge lumea, cei mai mulți vor răspunde că nu merge într-o direcție bună. Culmea este că, din această majoritate, aproape nimici nu spune că înțelege greșit viața. Cu toții vedem că se merge spre prăpastie, însă niciunul nu ne schimbă viața.

În zilele noastre au fost destule controverse și încercăm să înțelegem care este adevărul din desfașurarea evenimentelor respective. Adevărul îl poate înțelege și cel mai simplu om, dacă nu are răutate și ascultă cuvântul lui Dumnezeu.

Hristos spune că *nu poate pom bun să facă roade rele*, și: *după roadele lor îi veți cunoaște* (Matei 7, 17-20). Astfel, cine caută poate să afle care au fost roadele Sinodului de la Creta, ale ecumenismului sau ale recunoașterii schismaticilor ucraineni. Nu vom discuta însă despre aceste subiecte. Trist este că avem atâtă dezbinare. Unii ar putea spune că trăiesc în lume și nu-i interesează, dar totuși avem nevoie să mergem la un preot și am vrea ca el să aibă darul deosebirii și să nu fie subjugat înșelărilor actuale.

Cine caută adevărul îl găsește. Intrarea este pe poarta strâmtă și puțini înțeleg că mai strâmtă este smerenia decât niște rânduieli stricte ale credinței.

Respect pentru oameni și cărți

Ușa se găsește într-o lepădare de sine și în blocarea gândurilor pătimășe.

Despre înșelarea iubirii de sine vom avea o pagină aparte, la fel și despre gândurile înșelătoare și despre aparențele înșelătoare.

Frumusețea sufletului și adevărul credinței nu sunt puse pe un piedestal aici pe pământ. Ele sunt ascunse de privirile pline de mândrie. Încătușate și prigonite, ele așteaptă să fie descoperite de fiecare dintre noi. Smerenia este nedespărțită de dragostea care, aşa cum ne-a arătat Hristos, este o jertfă pentru binele lumii. Să ajute Dumnezeu ca să găsim ușa smereniei, ca să înțelegem și să facem ceea ce trebuie în viață.

În căutarea adevărului, încercăm să înțelegem lucrarea lui Dumnezeu și să facem diferența între bine și rău. Observăm frumusețea creației lui Dumnezeu în neegalizarea formelor: munți și dealuri „aruncate” (spunea părintele Rafail Noica), izvoare care răsar de aiurea, copaci stâlcîti, flori pe care toti le iubesc și toti le calcă în picioare (aşa cum spunea Sfântul Siluan Athonitul), nori deformăți și totuși duși acolo unde trebuie. Frumosul, combinat cu utilul, nu a fost creat cu echerul și compasul. De aici se vede diferența cu „iluminării” materialiști care cred, în rătăcirea lor, că lumea se poate schimba în bine prin bunăstare materială și că realizările materiale, combinate cu populismul, pot să se încadreze în ceea ce se cheamă meritocrație. Foarte fals: multe dintre realizările materiale din ziua de astăzi sunt umbrite de compromisurile și felul în care au fost realizate.

Hristos s-a jertfit pentru lume și a mărturisit adevărul. Vrem să-L urmăm? Atunci să facem pocăintă și să nu mergem cu viclenia acestei lumi. O viață mai simplă, mai săracă material ne apropie mai mult de Hristos. Nu este ușor, deoarece toti în jurul nostru caută realizările materiale, însă toti aceștia nu au descoperit bucuria trăirii harului. Poți oare să alegi praful bogățiilor materiale în fața strălucirii sufletești a trăirii harului?...

Cu nimic nu se poate compara această bucurie, și totuși multimea nu o vrea pentru că nu o cunoaște. Atunci de ce nu o caută? O caută, dar nu o căută în adevăr. Viața în adevăr este o viață în afara păcatului, însă majoritatea celor care trăiesc în păcat se îndreptățesc spunând că aşa face toată lumea sau spun că sunt bolnavi sufletește și au nevoie de o „mângâiere” păcătoasă. Asta pentru că nu au cunoscut mângâierea Duhului Sfânt, fericirea smerniei, a dăruirii, a plânsului duhovnicesc, a suferinței de a fi ocărât pe nedrept.

Binele nu sporește distrugând răutatea din jur, ci, făcând bine, răutatea va dispărea de la sine. Lumează și întunericul va dispărea. Înșelarea lucează invers: încearcă să sporească distrugând. Roadele ei sunt dezbinarea și întunecimea mintii, pe când roadele binelui sunt pacea și bucuria în Duhul Sfânt. Fericiti sunt cei ce nu răspândesc răul și îi ajută să se înțeleagă pe cei certați!

Sfântul Ioan Gură de Aur spune să nu ne depărtem de cel cu care ne-am certat, deoarece se poate să fi fost doar o ispătă. Calitatea unui om se regăsește

Respect pentru oameni și cărti

În puterea de a ierta, dar a accepta o înșelare nu este iertare, ci este rătăcire.

Nu suntem egali cu nimeni, fiecare om este unic și fiecare are rolul lui. Nu poate bărbatul să nască copii și nici femeia nu are puterea fizică a bărbatului, dar unul pe altul se completează în lucrarea lăsată de Dumnezeu omului.

Familia tradițională este stâlpul unei societăți sănătoase, iar cei ce își dedică viața lui Dumnezeu au puterea de a lumina lumea. Fiecare are rolul lui și nu putem avea liniște decât atunci când ne împlinim rostul de a împlini voia lui Dumnezeu și a dobândi harul Duhului Sfânt.

Înșelarea internetului

Deși se spune că tehnologia aduce confortul, cine are puțină înțelepciune își dă seama că de fapt ea a adus disconfortul. Aer și ape poluate, stratul de ozon (care ne protejează de radiațiile solare) distrus, alimente pline de elemente chimice sau artificiale, multe boli și multă suferință. Zici că este un iad și nici diavolii nu lipsesc. Ei îi înrăuresc pe oameni cu înșelările lor și sigur că nu ar avea nicio sansă dacă nu s-ar arăta în chipul binelui.

Majoritatea oamenilor încep să ia antidepresive și sedative și niciodată nu a fost un aşa stres și o aşa nebunie. A venit vremea despre care spuneau părinții, când oamenii vor înnebuni și îi vor numi nebuni pe cei care nu sunt la fel ca ei.

Cea mai bună definiție a internetului pare să fie cea de babilonie, care se tâlciuiește confuzie. Dacă cineva găsește o definiție mai bună, atunci să ne-o spună și nouă.

Informația este importantă pentru că însăși Evanghelia înseamnă vestire, vestea cea bună și ar trebui să ne limităm la Sfânta Scriptură și la învățăturile Sfintilor Părinți, care ne sunt îndeajuns pentru mânătuire, iar de confuzia de pe internet să ne lepădăm. Bine spunea cineva că astăzi cine nu ascultă știrile nu este informat, iar cine le ascultă este dezinformat.

Respect pentru oameni și cărti

Sigur că ne putem folosi de unele lucruri de pe internet și de facilitatea comunicării cu cei de la distanță, dar vine momentul în care trebuie să ne dăm seama de partea cealaltă, de partea negativă a internetului care a înnebunit lumea. Dacă vom cântări situația, ne dăm seama de câtă smintea se face prin internet, iar distrugerea sufletească care se face este un dezastru.

Arma internetului este mai nocivă decât cea nucleară, deoarece cea nucleară distrugă trupul, care este din țărână, iar internetul distrugă sufletul, care este suflare dumnezeiască și este veșnic.

De aceea, să ne dăm seama cât de mare este păcatul smintelii și să renunțăm la el. Putem să comunicăm cu cei de la distanță, așa cum o făceam înainte să fi apărut internetul. Mai bine mai puțin și cu Dumnezeu, decât vorbă multă, legături multe, timp pierdut fără niciun folos și să stăm în curtea dracului. Pentru că acolo nu este pământul nostru, este pământul Babilonului, iar noi, cei care suntem dependenți de internet, suntem sclavi în pământul străin al Babilonului.

Dacă vrem să răspândim binele, o putem face fără internet. Sclavi ai internetului, ai Babilonului, oare vrem să răspândim credința pe acest domeniu controlat de prinții întunericului?... Sigur, ei ne lasă să facem aceasta și pentru a-i păcăli pe ceilalți și pentru ai atrage. Oare cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin? (Psalmi 136, 4).

Folosind internetul îi smintim pe ceilalți, iar cel mai mare păcat este că smintim copiii. Spune Hristos:

Cine va sminti pe unul dintr-aceștia mici care cred în Mine, mai bine i-ar fi lui să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie afundat în adâncul mării (Matei 18, 6).

Copiii urlă până ce părinții le dau jucăria pe care ei o văd că părinții o folosesc: telefonul cu internet. Cum poți să îi spui că nu este bună, când tu o folosești toată ziua? Astfel ei se distrug de mici. Ieșirea ne-o dă tot profetul David, care în același psalm spune: *Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel ce-ți va răsplăti ție fapta ta pe care ai făcut-o nouă. Fericit este cel ce va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră* (Psalmi 136, 8-9).

Piatra este smerenia și prin ea putem distrugă smintea internetului. Putem face asta prin reîntoarcerea la simplitate. Sigur că această întoarcere se poate face treptat. Întâi ne putem întoarce la telefoanele simple cu tastatură. Dacă avem anumite obligații să folosim internetul, măcar să nu-l purtăm tot timpul cu noi și să nu smintim și copiii acasă cu aceste telefoane pe care ei le doresc și care le fac mult rău.

Din păcate fiecare se îndreptățește și găsește tot felul de motive pentru care nu poate să se lase de internet, însă dacă ne-am da seama ce impact negativ și cât rău face internetul în lume, atunci am vedea că nu putem găsi răspuns înaintea judecății lui Dumnezeu.

Să vezi atâtea mulțimi de copii care se distrug (nu mai vorbim de lumea matură care a înnebunit!) și tu să spui că îți trebuie pentru comunicare sau serviciu? Putem spune că oricum nu putem noi schim-

Respect pentru oameni și cărți

ba nimic în lume, dar de ce nu renunțăm la internet pentru sufletul nostru? Fiecare se poate reprofila și să facă altceva în viață. Hristos S-a răstignit pentru lume, iar noi nu putem renunța la internet? Dacă facem o jertfă, oare aceasta va rămâne nerăsplătită?

Bucuria mărturisirii poate învinge dependența de internet pe care am avut-o. Este greu să mai întorci ceva din răul acesta care vine ca un tăvălug peste noi, dar, chiar dacă nu îl putem întoarce, prin gestul nostru ne lepădăm de lucrarea mincinoasă a răului și mărturisim pe Hristos Adevărul, Calea și Viața noastră, iar alături de El, avem nădejde că vom ieși din acest iad al unui pământ distrus.

Spunea un istoric că dacă marxismul a fost violent, neomarxismul este insinuant. Nu poti (nu-i aşa?) să fii violent în democrație. Totuși, momentan violența se desfășoară sub o altă formă: sunt atacuri din mass-media (peste care neomarxismul de astăzi deține controlul) asupra oricărei persoane și instituții care nu intră în planurile neomarxismului; sunt atacuri asupra familiei tradiționale prin promovarea minorităților sexuale, a educației sexuale la copii, a alegerii genului și a egalității de gen, dar poate fi numită violență și manipularea maselor în direcția dorită de ei.

Dictatura neomarxismului se va concretiza mai eficient după introducerea internetului de mare viteză și a cipurilor. Sigur că cine controlează informația controlează totul, de aceea ar fi mai bine să ne deconectăm de la acele „informații”, ca să nu fim duși în direcția dusă de ei (sau mai bine zis, de sca-roătchi, care este peste ei).

După apariția internetului de mare viteză va apărea o tehnologie în care toate lucrurile vor fi conectate la internet, iar mai apoi și omul va fi conectat la acest sistem prin cipul pe care îl va purta.

Bineînțeles, capul acestui sistem nu va fi Hristos, ci va fi celălalt „mesia” cu cornițe. Tot acest sistem

Respect pentru oameni și cărți

va fi inversul a ceea ce este Trupul Bisericii, al cărei cap este Hristos, iar noi toti mădulare.

Prin cipul pe care îl va purta omul și conexiunea directă la acel sistem, omul va deveni mădularul sistemului respectiv și îi va fi imposibil să mai funcționeze cu adevărat în trupul Bisericii. De aici vedem și mai mult pericolul interconectării la internet și cât de binevenită este hotărârea de a renunța la acesta.

Mai mult decât atât, de ce avem nevoie să înțelegem toxicitatea internetului și a cipurilor? Ce rău mai mare poate fi decât de a ne usca ca mădulare ale lui Hristos?

Dacă este dovedită nocivitatea telefonului ținut timp îndelungat la ureche, atunci cum poate fi contestată nocivitatea unui cip înfipt permanent în frunte sau mâna? Cipul va fi un nou mădular al omului. Ce-i mai lipsea omului? Antene, adică corănițe? Oare atunci când Dumnezeu ne-a creat nu a zis că a privit la toate câte le-a făcut și *iată erau bune foarte?* (Facerea 1, 31). Nu este de ajuns că au stricat toată natura creată de Dumnezeu, acum ne nenorecesc și pe noi?

Există unii care spun că ei se roagă și spun că nu le este frică să poarte cipul. Pot ei prin rugăciune să anuleze efectele dezastroase ale internetului asupra copiilor și a lumii în general și mai târziu a cipului pe care îl vor purta? Sigur că la Dumnezeu totul este posibil, într-o secundă poate cădea internetul din toată lumea, dar Dumnezeu intervine doar atunci când omul nu mai poate face nimic. De ce să strice

Dumnezeu internetul și cipul atunci când omul le primește de bunăvoie?

Altceva este atunci când omului i se va pune forțat cipul. Cei care s-au împotravit răului și au fost luați forțat în sclavie, nu pot fi condamnați pentru asta. Doar cei care s-au dat de bunăvoie celui rău nu pot fi salvați, deoarece aceasta a fost alegerea lor.

Sigur, cipurile pot fi inițial pasive și să li se facă publicitate pentru utilitatea lor, însă cine are puțină înțelepciune vede puțin înainte și nu se lasă înșelat de primele înfățișări ale răului, care se arată în chipul binelui util.